

Мене да вѣнчѣешъ
Съ черноока булка?“
Кера Маню дума,
Ясно проговаря:
„Стой, почакай, Маньо,
Мама да попитамъ:
Пуща ли ме мама
Кума да ти стана,
Тебе да вѣнчѣйхъ
Съ черноока булка.“
Кера мамѣ дума,
Тѣжно преговаря:
„Мамо, стара мамо,

Мене Маньо вика
Кума да му стана,
Него да вѣнчѣйхъ
Съ черноока булка.“
Мама Кери дума,
Ясно проговаря:
„Не те Миньо вика
Кума да му станешъ,
А те Маньо вика,
Булка да му станешъ,—
Маньо кума има,
Ама булка нѣма.“

Илинъ, пилинъ, зеленъ пилинъ,
Що се пилинъ, полюлявашъ,
Полюлявашъ, поклонявашъ,
Да ли сж те вихри вили,
Вихри вили самодиви.
—Нито сж ме вихри вили,
Вихри вили самодиви
Сама ѣ Рада подъ пелина
Клонѣе кърши, китки впе.

Василъ и Янка.

Сѣдналъ Василчо, леле, да яде,
Да яде още, леле, да пие.
Янка по двори, леле, ходеше,
И с' нова метла, леле, метеше,
Съ нова метла, леле, пазарска.